

תת"ע (חיפה) 1224-09-14 - מדינת ישראל נ' בשאר אבו זולף

תת"ע (חיפה) 1224-09-14 - מדינת ישראל נ' בשאר אבו זולף שלום חיפה

תת"ע (חיפה) 1224-09-14

מדינת ישראל

נגד

בשאר אבו זולף

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[23.12.2015]

לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

ב"כ המאשימה - עו"ד שרון מרקוביץ'

ב"כ הנאשם - עו"ד עתאמנה

הנאשם: בעצמו

הכרעת דין

1. הנאשם מואשם כי ביום 6.6.14, בשעה 02:05, ברח' העצמאות 24, חיפה, נהג ברכב כשהוא שיכור, לאחר שבדגימת אור נשוף שניטלה ממנו, נמצאו 395 מק"ג אלכוהול.
2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום, וטען כי לא נהג ברכב כשהוא שיכור.
3. מטעם המאשימה, העידו השוטר רס"מ אדוארד זייתון - מפעיל מכשיר הינשוף ועורך בדיקת המאפיינים; וכן השוטרת שני עשור, אשר הייתה יחד עם השוטר אדוארד זייתון בטיפול באירוע.
4. משמיעת הראיות עולה, כי הנאשם נעצר לביקורת, על ידי זוג השוטרים הנ"ל, ברח' העצמות בחיפה. השוטרת שני עשור מסרה, כי היא זו שהורתה לרכב לעצור, ופנתה לנאשם. עוד העידה, כי הגישה לנאשם את מכשיר הנשיפון, ביקשה ממנו לנשוף למכשיר, הנאשם הסכים לבדיקה, ומכשיר הנשיפון הראה תוצאה "נכשל".
5. השוטרת עשור הודיעה לנאשם, כי הוא מעוכב לתחנת המשטרה לצורך בדיקת שכרות במכשיר הינשוף. חברו של הנאשם שהיה איתו ברכב, נבדק, נמצא שאינו שיכור ורכב הנאשם נמסר לו. הנאשם התלווה לשוטרים, נכנס לניידת, יחד עם זוג השוטרים, והשלושה נסעו לתחנת משטרת חיפה.
6. בתחנת המשטרה, בוצעה לנאשם בדיקת מאפיינים, ובדיקה במכשיר הינשוף. בסיום הבדיקה במכשיר הינשוף, הפיק המכשיר תוצאה לפיה בגופו של הנאשם ריכוז אלכוהול של 395 מק"ג.

7. כידוע, ניתן להוכיח את העבירה של נהיגה בשכרות, בשני אופנים:
8. בדיקה במכשיר הינשוף - כאן ישנה חשיבות רבה לעמידה בשורה של קריטריונים. על המכשיר להיות מכויל, צריכות להתבצע בדיקות תקופתיות המעידות על תקינותו, מפעיל הינשוף חייב לוודא כי הנבדק לא הכניס לחלל הפה מאכל או משקה, לפחות ב-15 הדקות שקדמו לבדיקה. לשם כך, על החשוד, להיות מלווה בכל עת על ידי השוטרים, על מנת לוודא כי אכן לא הכניס דבר לפיו או אפו. הבדיקה צריכה להתבצע בסביבה שמדד האלכוהול הסביבתי לא עולה על 100%, מבוצעים שני סטים של בדיקות, הכוללים שני מחזורים ומכשיר הינשוף מפיק את התוצאה הנמוכה מבין שתי המדידות המבוצעות לנבדק.
9. בדיקת מאפייני שכרות - מדובר בעדות סובייקטיבית של שוטר, עורך הבדיקה, המתרשם בעין מהנבדק, ומציין סממנים הניכרים מהנבדק, האופייניים למי שנתון תחת השפעה של משקאות משכרים, המבוססים, בעיקר, על התנהגות הנבדק, ריח אלכוהול הנודף מפיו, ומראהו. בין היתר, נערכים לנהג החשוד, מבחני מאפיינים, שתכליתם בדיקת יכולותיו הקוגניטיביות.
10. השוטרת עשור שני העידה, כי עצרה את הנאשם בשעה 02:05, וערכה לו בדיקת נשיפון. היא מסרה כי את השעה המדויקת שעצרה אותו, היא רשמה על גבי כף היד, או על גבי נייר, לדבריה, היא לא זוכרת בדיוק איך עשתה זאת. בהמשך עדותה, מסרה כי רשמה זאת ככל הנראה על דף נייר. את דף הנייר הזה, היא לא מחזיקה יותר (אין מחלוקת כי דף נייר זה אינו מצוי בחומר החקירה).
11. לדבריה, דיווחה על האירוע למשל"ט, ואז, נפתח האירוע. לתמיכה בדברים אלה, הפנתה לדוח הפעולה שערכה. דא עקא, כי מעיון בדוח הפעולה שערכה השוטרת, עולה כי שעת פתיחת האירוע הייתה בשעה 02:27, כאשר השוטרת מציינת בו שקיבלה את האירוע בשעה 02:28. עוד עולה מהראיות, כי דוח הפעולה שמילאה השוטרת שני עשור, מולא על ידה בתחנת המשטרה, כאשר לפי גרסתה, ההגעה לתחנה הייתה כ-20 דקות לאחר שנעצר הנאשם על ידי השוטרים בדרך.
12. יוצא אפוא, כי נקודת הזמן שממנה ניתן למתוח קו ברור, הנתמך בראיות מבוססות, המצויות בחומר החקירה, לגבי שעת עיכובו של הנאשם, הוא רק מתוך דוח הפעולה ת/2 בלבד. מראה זו עולה, כי השוטרים דיווחו על האירוע בשעה 02:27.
13. הנני ער לכך, כי בדוח הפעולה הזה, מציינת השוטרת עשור, כי בשעה 02:05 עמדה יחד עם השוטר זייתון ברחוב העצמאות ועצרה את הנאשם. כן אני ער לכך שהנאשם עוכב בשטח ונסע יחד עם השוטרים לתחנה, דבר אשר בוודאי ארך מס' דקות. אלא שכאמור, דוח הפעולה ת/2 המודפס, נערך בתחנת המשטרה, בשלב מאוחר יותר, כאשר השוטרת נסמכת על נייר שהיה ברשותה לשם ציון השעה 02:05 בה נקבה בדוח. ברם, אותו מסמך שעליו נרשמה שעת עיכובו המדויקת של הנהג, איננה בנמצא.

14. לא זו אף זו, בניגוד לנהלים המקובלים, לא נערך כל זכ"ד המתעד את שעת עצירת הרכב, עריכת בדיקת הנשיפון, שעת עצירת הרכב, והובלת הנאשם בפיקוח לתחנה.
15. בנוסף, גם אם הייתי מבקש לסמוך את ממצאי על עדות השוטרת, בכל הנוגע לעצירת הרכב ואופן הפעולות שביצעה, על מנת לגבש ממצאים לגבי שעה מדויקת בה עוכב הנהג לצורך בדיקת השכרות, הרי שנפלו אי דיוקים מהותיים, בין גרסת השוטרת לגרסת שותפה, השוטר זייתון, המעיבים על יכולת הסתמכותו של בית המשפט בענין כה רגיש זה, לכך אפנה בקצרה להלן.
16. לדברי השוטר זייתון, הוא והשוטרת שני הורו לנאשם לעצור ועיכבו אותו בחשד לנהיגה בשכרות. את בדיקת הנשיפון הוא ערך לנאשם, ולא השוטרת שני. את השעה בה נעצר הנאשם הוא זכר לדבריו היטב, והוא רשם אותה בדוח אכיפת איסור הנהיגה בשכרות, ת/7. לשאלת בית המשפט, הבהיר שהשעה הזו, הנקובה בדוח, היא מזכרונו באותה עת. הוא לא נזקק לשום מסמך, לקבוע את שעת האירוע, למרות שאין חולק, כי הדוח הזה מולא בשלב מאוחר יותר של האירוע בתחנת חיפה. בהקשר זה, טען השוטר כי למרות שחלף פרק זמן, מהזמן שהיו בשטח ועד לזמן שהגיעו לתחנה, ולמרות חילופי הדברים עם ראש המשמרת בתחנה, השוטרת והנאשם, הוא זכר בתחנה היטב את השעה שנקב בדוח הפעולה. עוד טען השוטר זייתון, שהשוטרת שני ירשה ליד הנאשם, כל הדרך מרחוב העצמאות ועד לתחנה, על מנת לפקח על הנאשם, בעוד השוטרת שני, טענה דברים הפוכים לכך, ואמרה שהיא ירשה בספסל האחורי יחד עם הנאשם.
17. בנסיבות מצטברות אלה, לא אוכל לקבוע כי השעה שלה הטענה השוטרת עשור (02:05), היא השעה שבה החל האירוע, בהעדר כל אינדיקציה בכתב המתעדת את שעת העיכוב, ואשר נרשמה בזמן אמת, ולא בדיעבד. כמו כן, אתקשה לקבוע ברמה הנדרשת בפלילים, כי הנאשם היה מפוקח מהעת שעוכב ועד לביצוע הבדיקה במכשיר הנישוף, פיקוח שהוא הכרחי לשם סטריליות חלל הפה ודיוק המדידה.
18. יוצא אפוא, כי הנתון המבוסס היחידי לגבי שעת התחלת האירוע, הוא דוח הפעולה ת/2, ממנו עולה כי הדיווח על קבלת האירוע היה בשעה 02:27. ברם, הבדיקה במכשיר הנישוף החלה בשעה 02:37, כפי שעולה מפלט מכשיר הנישוף, ונדרש פרק זמן של לפחות 15 דקות, טרם ביצוע הבדיקה, במהלכן הנבדק לא הכניס דבר לפיו ולא עישן. לפי חומר הראיות המונח בפני בית המשפט, לא ניתן לקבוע, כי פרק הזמן מאז שהחל האירוע, ועד לביצוע בדיקת הנשיפה, נשמר. עוד לא ניתן לקבוע, נוכח הסתירות בעדויות השוטרים, כי הנאשם היה מפוקח ולא הכניס דבר לפיו בכל עת עיכובו לתחנה ועד לביצוע הבדיקה.
19. משמעות הדבר היא כי הבדיקה במכשיר הנישוף, לא נעשתה על פי הנהלים ועל פי דרישות היצרן, ולא ניתן לסמוך על ממצאיה.
20. אך בכך לא סגי, נותר לבחון, באם ניתן לבסס את שכרותו של הנאשם, על בסיס בדיקת המאפיינים, שכן על פי הפסיקה, ניתן להוכיח את שכרותו של אדם, או היותו נתון תחת השפעת חומרים משכרים, על בסיס בדיקת מאפיינים (ראו: רע"פ 2073/08 ברבי נ' מדינת ישראל; רע"פ 10284/07 קדוש נ' מדינת ישראל).

21. מעיון בבדיקת המאפיינים עולה, כי הנאשם תוחקר בתחנה, והסביר כי שתי אלכוהול, לדבריו, שתי כוס בירה וצ'ייסר. יצוין, כי גם עד ההגנה מטעמו, אישר כי הנאשם בילה יחד איתו, בפאב "ברקי" והשניים שתי אלכוהול. הנאשם טוען, כי סבר ששתיית בירה וצ'ייסר אחד, לא תביא אותו למצב של שכרות. לדבריו, בעבר שתי כמות דומה, נבדק על ידי שוטרים, ולא נמצא שהוא שיכור. אלא שמבדיקת מאפיינים שנערכה לו, נראה הנאשם כשהוא נתון תחת השפעה בינונית של אלכוהול, מפיו נדף ריח קל של אלכוהול. לשאלות בית המשפט הבהיר כי נראה היה שהנאשם נתון להשפעה קלה עד בינונית של אלכוהול, כך התרשם ממנו. עדותו של השוטר זייתון ביחס להתרשמות זו מהנאשם, מקובלת על בית המשפט.

22. נמצא, כי הנאשם קושר את עצמו להיותו נתון תחת השפעה של אלכוהול. הוא מאשר שהוא שתי אלכוהול טרם הנהיגה, ובסמוך לה. עדות לכך נמצאה גם בעד הגנה מטעמו. התרשמותו הסובייקטיבית של השוטר מהבדיקות שערך לנאשם היא, כי הנאשם נתון תחת השפעה של אלכוהול, ברמה בינונית.

23. לפיכך, הנני קובע כי הנאשם היה נתון תחת השפעת אלכוהול בעת שנהג ברכב.

24. על יסוד כל האמור לעיל, ובהתאם לסמכותי לפי סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי, הנני מרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, לפי תקנה 26 (2) לתקנות התעבורה.

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, עבירה לפי תקנה 26 (2) לתקנות התעבורה, מכוח סמכותו של בית המשפט לפי סעיף 184 לחסד"פ, לאחר שמהעובדות שהוכחו בפני בית המשפט, הנאשם היה נתון תחת השפעת אלכוהול.

העבירה אותה עבר הנאשם, טומנת בחובה סיכון לשלום הציבור.

טווח הענישה הנוהג בעבירות מסוג זה, נע בין פסילת המינימום, של 3 חודשים, ועד לפסילה בפועל לפרק זמן של שנה. לצד פסילה בפועל, מטילים בתי המשפט מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס הולם.

נסיבות ביצוע העבירה, כפי שהן משתקפות מהעובדות שהוכחו בפני בית המשפט, במהלך שמיעת הראיות, מלמדות על כך שהנאשם בילה יחד עם חבריו בפאב מקומי. ולפי התכנון, הוא היה אמור לשמש כנהג תורן, ולכן בעוד חבריו צרכו אלכוהול בכמויות גדולות יחסית, הוא הסתפק לדבריו, בשתיית בירה וצ'ייסר.

בדיקת המאפיינים שנערכה לנאשם, לימדה כי הוא נתון תחת השפעת אלכוהול, אך יחד עם זאת, לא עלו ממנה ממצאים קשים המעידים על קהות חושים גבוהה מצדו, דבר המשליך על המסוכנות שמשקפה ממנו באותה עת, שהינה, במדרג הנמוך.

הנאשם נישא לאחרונה, סיים לאחרונה לימודי משפטים. הנאשם נהג משנת 2006, נעדר הרשעות תעבורתיות. אשר לבקשת הנאשם להימנע מהטלת מאסר מותנה עליו, מדובר בבחור צעיר, אשר רק החל את דרכו בחיים, סיים לאחרונה לימודי משפטים, נישא לאחרונה. הטלת מאסר, אפילו מותנה עליו, עלולה לחבל ביכולתו להתקבל ללשכת עורכי הדין, ואף לפגוע אולי בהמשך תעסוקתו כעורך דין. לנאשם אין עבר פלילי, אין עבר תעבורתי, הממצאים שנקבעו בהכרעת הדין לגבי הנהיגה תחת השפעת אלכוהול, הם במדרג הנמוך של עבירות מסוג זה. בנסיבות אלה, סבורני כי יש מקום להימנע מהטלת מאסר מותנה, אשר עלול להזיק באופן בלתי מידתי לנאשם, וזאת נוכח נסיבות ביצוע העבירה בנתונים שפירטתי לעיל (אני מפנה גם לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בעניין עו"ד תומא אלון נ' מדינת ישראל מפי כב' השופט כ.סעב).

בשים לב למכלול הנסיבות הללו, אני סבור שעל העונש להיות במדרג הביניים - נמוך, של מתחם הענישה ההולם. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשי פסילה בפועל, בניכוי חודש פסילה מנהלית וכל התקופה בה היה רישיון הנהיגה מופקד בתיק בית המשפט. הפסילה תיכנס לתוקף החל מיום 1.1.16 שעה 09:00, שאז יפקיד הנאשם את רישיון הנהיגה בתיק ביהמ"ש. מובהר לנאשם, כי גם אם לא יפקיד את רישיון הנהיגה, הוא פסול מנהיגה מאותו מועד, אך הפסילה תימנה רק משעה שיבצע את ההפקדה בתיק ביהמ"ש.

3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים. פיגור בתשלום יעמיד את מלוא הקנס לפרעון מיידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום י"א טבת תשע"ו, 23/12/2015 במעמד הנוכחים.